

úmluvám byly vyhlášeny pod čís. 14 (o transiitním přenosu elektrické energie), 16 (o svobodě transitu), 17 (o zjednodušení celních formalit), 18 (o cejchování vnitrozemských lodí), 19 (o uveřejňování celních tarifů), 21 (dodatkový protokol k obchodní úmluvě s Polskem), 27 (statut o režimu splavných cest mezinárodního významu — uznání práva států bez mořského pobřeží na vlajku), 28 (o vývozu kostí), 32 (o režimu námořních přístavů), 33 (o vývozu koží) a 35 (doplňkový protokol k dodatkové úmluvě k obchodní smlouvě s Itálií). — Pod čís 15 vyhlášena mezinárodní úmluva o sjednocení některých pravidel o mezinárodní letecké dopravě (o dopravních listinách a o odpovědnosti dopravcově), pod čís. 34 pak mezinárodní úmluva upravující lov velryb (k lovu velryb je nyní zapotřebí povolení domácí vlády — pokud nejde o druhy, jejichž lov je vůbec zakázán; platnost úmluvy se vztahuje i na vody pobřežní a národní). — Vlád. nař. č. 20 prodloužilo platnost některých dovozních listů. — Čís. 26 je vyhláška ministra financí o platebním styku s Řeckem. — Nař. č. 29 zavádí další příspěvek do vyrovnacího fondu mléčného pro zemi Českou (podle zákona čís. 109/1934). — Nař. č. 30 provádí zákon č. 250/1934 o umořování listin, nař. č. 31 pak mění puncovní zákon č. 2/1927. — Nař. č. 36 novelisuje ustanovení o reeskontním ústavu (zák. č. 49/1934) a nař. č. 37 prodlužuje právo vlády stanovit nejvyšší úrokové sazby ze vkladů a zápůjček do konce roku 1936. —ý.

AKADEMIE PRO NĚMECKÉ PRÁVO konala v Berlíně několik schůzí, těšících se mezinárodní pozornosti. Na jedné z nich děkan právnické fakulty pařížské Sorbonny, profesor de Vabres, navrhl zřízení mezinárodního soudního trestního dvora, jenž by byl příslušný pro delikty mezinárodního práva. Uskutečnění tohoto teoretického návrhu mělo by zásadní význam pro vývoj mezinárodního práva. Nešlo by tu ovšem o trestání pravých mezinárodních deliktů, jimiž jsou činy a opomenutí států, porušující mezinárodní právo ve vztahu k jinému státu. (Dosavadní právo mezinárodní nepřipouští trestání takových deliktů: rozhodnutí Stálého rozhodčího dvora v Haagu 1913, jímž bylo odmítnuto uložit Itálii pokutu 1 franku, ačkoli byla uznána vinnou mezinárodním deliktem. Ustanovení čl. 228 mírové smlouvy versailleské o potrestání německého císaře pro porušení zásad mezinárodní mravnosti a posvátné autority smluv je bez precedence, vztahuje se na jediný, konkrétní případ a nebude pravděpodobně nikdy provedeno.) Návrh by mohl být uskutečnitelný pro přečiny spáchané jednotlivci (kteří nejsou representanty státu) nikoli z vládního příkazu, pokud byly jimi porušeny předpisy mezinárodně smluvené nebo zvykové právo mezinárodní. Podle návrhu má jíti o přečiny padělání peněz, obchodu s omamnými jedy, otroky, ženami a dětmi, necudnými publikacemi, o přečiny terorismu a pirátství. Pouze poslední případ by mohl být vyřízen cestou procesního práva, to jest stanovením příslušnosti mezinárodního soudu, kterou by byla nahrazena dosavadní příslušnost soudních orgánů státu piráta (příslušníka jiného státu) se zmocnivšího. V ostatních případech by bylo nutno stanovit cestou mezinárodního práva i hmotné trestné právní předpisy. Trestné činy nedovoleného obchodu omamnými jedy, ženami a dětmi i necudnými publikacemi a činy penězokazectví mají totiž mezinárodní charakter jen potud, že je mezinárodním závazkem států příslušné úmluvy ratifikovavších trestati je na vlastním území podle vnitrostátních zákonů anebo provinilce vydati k povinnému potrestání státu, jehož je příslušníkem. Mezinárodní závazek stihati terorismus pak není dosud vůbec stanoven. —ý.

ROK DEVALVACE byl vzpomenut v denním tisku a zejména v projevu guvernéra Národní banky Dra Engliše. Byl to jeden z nejkrásnějších projevů poslední doby. Rok devalvace nepřinesl ani splnění přehnaných nadějí, ani přehnaných obav, nepřinesl ani absolutního vítězství ani absolutní porážky. Ceny nestoupily, aspoň ne tak, jak se na jedné straně očekávalo. Je to vysvětlováno tím, že vzestup cen byl vyrovnán meziná-